

S.I.O.

scenickazatva.eu

Stokrát ďakujem

Teraz, keď ste si hneď na počiatku prečítali to najdôležitejšie slovné spojenie (už druhé kľúčové spojenie v úvodníkoch, to prvé bolo hneď v prvom čísle, pozn. red.), ktoré tu malo byť, pozrime sa spoločne na budúcnosť. Počas Scénickej žatvy ma okrem iných pristavil aj Michal Ditte, o ktorom vďaka súhre šťastných náhod môžem (s veľkou pokorou) hovoriť ako o svojom predchodcovi. A zhodli sme sa, že na stovke je najťažšie stojednotka.

Nechcem určite zaťažiť Jakubov festivalový časopis lamentovaním o ťažkej dobe, o večnom nedostatku peňazí, ani o tom, že „za tvoju modrú stovku“ ti každý znesie aj zlaté na plagáty (čo sa teda napriek Táninej veľkej túžbe nepodarilo a zlatá bola nakoniec iba zmesou iných CMYK-ov).

Chcem hovoriť o tom, ako je Scénická žatva (Závody, Preteky, Prehliadka, Festival

etc.) už sto rokov istotou pre všetkých slovenských ochotníkov a ochotníčky. A o nich je tento festival od začiatku až po zatiaľ stý ročník. Som veľmi rád, že sem prišli a bol by som najradšej, ak by tento úvodník vznikol ako dielo kolektívnej tvorby týchto ľudí s veľkým Ľ (podobne ako v slove ľúbiť, keď je na začiatku vety). Lenže to by musel niekto zmenežovať a napríklad ja už trochu nevládzem. Veď bola Žatva.

Verím, že budúci rok sa tu opäť všetci stretneme v ešte väčšom počte a dúfam, že aj v nejakej bližšej ubytovni. Že si dáme našu spoločnú kolektívnu žatevnú terapiu divadlom a že večer zo seba strasieme bežné aj festivalové starosti vo festivalovom stane, ktorý sa spoločne s nami otrasie v základoch.

Scénická žatva to je (pozor nasleduje kliše bez kečupu) jedna veľká celoslovenská, až medzinárodná rodina. Mnohí z nás sa na Scénickú žatvu vraciame stretávať so svojimi divadelnými priateľmi, ktorých vnímame takmer ako vzdialených príbuzných. Veľmi si vážim, že môžem byť v pozícii zvolávača rodinnej párty, na ktorej sa síce nestriela šampanské, ale každý tu môže natrafiť na niekoho, s kým sa stretnúť chcel alebo mal.

Na záver už len jedna veta. Teším sa na vás na 101-tke*.

Váš (ka)moško

* Len pre istotu, mám na mysli 101. ročník Scénickej žatvy, nie Orwellovu izbu č. 101, predajcu drogérie ani 101 dalmatíncov.

„Dobre. Ešte maximálne pol hodinka a idem krepčiť.“

– Mojmir Procházka

Foto: Michal Lašut

Takmer sme sa na záverečnú nezmestili.

UVODNÍK

Č.6
04.09.2022

Divadlo sme my

Dielňa divadelnej kritiky možno pre väčšinu z vás nevyznieva úplne najlákavejšie, avšak zopár na svet (divadlo) nahnevaných sa predsa len našlo. Majú šťastie, že ich vedie Elena Knopová. Táto žena je totiž veľká odborníčka. Nielenže aktívne píše, diskutuje, ale aj učí na bystrickej Akadémii umení a šéfuje Ústavu divadelnej a filmovej vedy na SAV.

Kto sú frekventanti a frekventantky dielne divadelnej kritiky? Majú mladí ľudia záujem o divadelnú kritiku?

Zo svojich pedagogických skúseností viem, že záujem o divadelnú kritiku klesá. Možno je to spôsobené aj tým slovom kritika, ktoré v sebe nesie skôr negatívne konotácie. Moji študenti majú v obľube skôr hodnotiace alebo rozborové semináre, čo je vlastne to isté, len to prebieha ústnou formou. Písanie robí problémy, lebo tam musí byť človek viac presný. Aj tohtoroční frekventanti dielne uprednostnili debaty. Pritom písanie či literatúra sú im blízke – jedna frekventantka pracuje ako

knihovníčka, druhý frekventant študuje na bilingválnom gymnáziu, do dielne sa pripojili aj metodičky. V každom prípade všetko sú to mladí ľudia, ktorí sa aktívne venujú amatérskemu divadlu, chodia na divadelné prehliadky a navštevujú aj iné divadelné vzdelávacie dielne, ktoré sú pre nich dostupné.

Ako vyzerá váš deň na dielni?

Prvé stretnutie bolo informatívno-náučné. Spýtala som sa frekventantov, čo od dielne očakávajú, čo chcú dosiahnuť jej absolvovaním. Odpoveď bola identická u všetkých. Naučiť sa zrozumiteľne a zmysluplne pomenovať to, čo vidia v divadelnom predstavení. Tak sme išli týmto smerom. Predstavila som im rôzne prístupy k hodnoteniam divadelných diel, vysvetlila aspoň základnú štruktúru divadelných inscenácií, aké vzťahy tam fungujú, pokúšali sme sa byť najmä konkrétni pri formulovaní toho, čo sme videli, a využívať metódu argumentácie. Mala som na každý deň pripravenú tému a tvorivé úlohy, o ktorých som vedela, že ich krok po kroku posunú k vnímaniu inscenácie ako celku, vrátane etiky divadelnej kritiky. A napokon sme sa vždy dohodli, ktoré predstavenie zo Žatvy si pozrieme, aby sme ho kriticky analyzovali. Myslím, že toto ich bavilo najviac. Sami si

STO SLOV S...

uvedomili, ako sa od prvého dňa posunuli, dokázali byť bystrejší, koncíznejší, už im nerobila problém divadelná terminológia.

Aké predispozície musí mať človek, ktorý sa chce venovať divadelnej kritike?

Musí sa rád pozeráť, čítať, písať a musí ho zaujímať divadlo. Potom to ide samo. Stále hovorím, že divadlo sme my, je to náš svet v malom. Ak ma zaujíma život, divadlo je ten najlepší spôsob, ako sa ho pokúšať spoznať, porozumieť mu a ktovie, možno ho tak trochu aj meniť. Divadelná kritika je pre mňa prostredníkom medzi tvorbou ako jedným systémom a svetom ako ďalším systémom komunikácie. Takže ak chcem mať z divadelného predstavenia aj intelektuálny zážitok, nielen emocionálny, čiže mať „potešenie z čítania“ divadelnej inscenácie, je dobré, ak mám čo najširší prehľad o svete. Všetkých možných oblastiach, ktoré mi sprístupňujú informácie a utvárajú kontext.

So Žatvou máš bohaté skúsenosti, viackrát si bola členkou poroty a teraz tu vedieš tvorivú dielňu. Ktorá z týchto pozícií je ti bližšia?

Je mi to v podstate jedno, obe pozície mám rada. Dielňa je viac hravá a nazvime to, experimentálna. Je to taká skúšobňa. Ak som v porote, očakáva sa odo mňa presne vyargumentovaný kritický názor. Častejšie sa však stretávam s tým, že ma volajú do porôt.

Ako hodnotíš tento ročník Žatvy?

Ako jubilejný a postcovidový. Je dobré, že súbory tvorili, nachádzali svoje témy, program bol naozaj bohatý. No mala som dojem akejsi oslabenej komunity, že tie pouličné debaty a povestné ostrovčeky divadelníkov, ktorí sa družili... že ich nebolo tohto roku až tak veľa.

Máme takú rubriku – „ide to za Moška do kytiek?“ Aký je tvoj názor na túto otázku?

Otázka mi pripadá, ako to staré známe – úspech patrí všetkým, neúspech iba jednému. Ono je to vždy o ľuďoch na Žatve, ktorí sa tam stretnú. Či navzájom komunikujú, či sa im chce, alebo nie. Matej Moško so svojím tímom urobili dobrú robotu a pripravili pôdu na tento zázrak žatevných stretnutí. Ale aj mňa prekvapilo, že Biely stan pred divadlom akoby stratil povestnú energiu, také to genius loci bývalého Modrého stanu pred Strojárom. S tým by bolo dobré čosi vymyslieť.

Diddy P.

Foto: Michal Lašut

Elena, ty si život môj, Elena, do kritiky ich zapoj.

Nepovieš mi svoj PIN?

Foto: Roman Adamják

Zaťažkávacia skúška pre Barmuseum

A taký krásny deň to mohol byť, hovorím si vždy, keď sa zobudím. Detský divadelný súbor z Novej Dubnice však miestenkami vybúchal jedno celé ICčko a Barmuseum mohlo prejsť zaťažkávacou skúškou. Filip Valt a Adam Chovanec si našli chvíľku počas smútočného obradu a odpovedali na pár nepotrebných otázok.

Je vás jak hadov.

A. CH.: A to sme nepišli všetci.

Vás je ešte viac?

F. V.: Traja-štyria dnes chýbali.

A. CH.: Dokopy nás je dvadsaťštyri.

Ostal v Novej Dubnici niekto aj na futbal, či všetci ste v súbore?

F. V.: Nezdá sa to, ale áno, Nová Dubnica je dosť veľká. Ostalo pár nôh aj na iné koničky.

Chodíte na poštu?

F. V.: Bol som tam nedávno, lebo mi prišli slúchadlá, ale pani mi povedala, že ich nemôžem prebrať. Boli objednané na jeho meno. A tak celý čas v Martine musím počúvať ostatných zo súboru.

Saláma alebo šunka?

F. V.: Saláma.

A. CH.: Aj, aj – naraz!

Viete, ako sa povie substitučný tučniak po maďarsky?

V pozadí počuť cvrčkov.

Čo by ste ešte popriali Žatve k storočnici?

Celý súbor unisono: Všetko najlepšie! (Toto už Barmuseum nedalo, pozn. red.)

Felicita

Keď je priestor proti

**A taký krásny deň to mohol byť!
Detský divadelný súbor Bebčina
Nová Dubnica**

Miriám Martináková sa pre svoju inscenáciu s DDS Bebčina inšpirovala poviedkou Dušana Mitana Dohady z knihy Psie dni. Inšpirácia to bola iba voľná, okrem jednej situácie, pre poviedku takmer marginálnej, musela režisérka so svojou skupinou vymyslieť a naskúšať javiskové situácie pre inscenáciu so stopážou ničो nad tridsať minút a dvadsaťjeden hercov. V tomto tvare sa ústrednou postavou stáva Notár, zastupujúci nebožtíka, ktorého truhlu dedinčania nesú na cintorín, aby ho pochovali. Podľa poslednej vôle nebožtíka má dedičstvo rozdeliť Notár a to podľa svojho uváženia. Príbeh inscenácie je teda prehliadkou podližavosti dedinčanov, ktorí sa, každý iným spôsobom, snažia Notára presvedčiť, že sú najvhodnejšími kandidátmi na dedičstvo. Úloha vytvoriť veľké množstvo postáv, nejako ich od seba odlíšiť a zasadiť do zaujímavých dramatických situácií, ktoré by zvládli aj žiaci ZUŠ je nadmieru náročná.

Podľa predstavenia, ktoré sa odohralo v priestore Barmusea, sa mohlo zdať, že súbor svoje ambície nenaplnil. Nebolo by ale voči inscenácii a súboru spravodlivé hodnotiť ju iba podľa tohto predstavenia, pretože repríza bola odohraná v príliš malom priestore pre ňu. Vo väčšine skupinových mizanscén si herci navzájom prekážali. Nedokázali preto vytvárať čitateľné javiskové situácie. Pre tak početný súbor, do veľkej miery pracujúci s fyzickými akciami, nebolo vhodné ani umiestnenie na praktikáble, ktoré pri každom prudkom pohybe vydávali rušivé zvuky. Súbor preto cítil potrebu prehlušiť buchot praktikáblom a nadmerná intenzita hlasového prejavu väčšiny hercov skresľovala celkové vyznenie inscenácie.

Napriek nie celkom dobrému vyzneniu inscenácie na Scénickej žatve je skúsenosť s prenosom do nového priestoru cenná. Poucenejší divák dokázal na mnohých miestach prečítať dobré zámery a možné riešenia situácií a držať súboru palce, aby sa mu takéto skúsenosti v budúcnosti vyhýbali.

Ján Šimko

Na stej Žatve prevláda mládež

Misia tohtoročného denníka by sa skončila fiaskom, ak by sme nenašli priestor aspoň na jeden rozhovor s držiteľom Ceny za tvorivý čin roka. A s kým iným ako s Vladom Benkom by sme sa mali rozprávať? Nielen preto, že je fanúšikom údeného kolena v martinskej Českej hospode. On aj pochtivo Žatve gratuloval svojou prítomnosťou na predstaveniach.

Čo pre vás znamená byť na jubilejnej Žatve?

Už pred pár mesiacmi som bol definitívne rozhodnutý, že prídem. Stovka je naozaj magická a na toto miesto ma viažu mnohé spomienky. Prvý raz som sa na Žatve ocitol asi v roku 1976 ako účastník Scherhaufarových školení. O dva roky sme tu už hrali Husárov a už sa to len nabaľovalo. Dokopy sme súťažili

so sedemnástimi inscenáciami. To však neznamena, že to pre nás nebola vždy fantastická výzva. Žatve som vďačný, pretože vďaka nej sa nám otvorili dvere do sveta, čo nás vzpružilo a motivovalo.

Ako ju hodnotíte dnes?

Tohtoročné jej oslavy rozhodne kvitujem. Prišiel som už na galaprogram vo štvrtok a ostávam až do konca. Videl som niekoľko predstavení a je jasné, že tu prevláda mládež. Dúfam, že im to vydrží, pretože existujú len krátko a je otázne, čo sa stane, ak pôjdu na vysoké školy. Želám im však výdrž, akú sme mali my. Pri amatérskom divadle sa totiž väčšinou naskúša jedna inscenácia za rok. A aby mohol súbor napredovať, potrebuje počuť slovo odborníkov, spolupútnikov, a opakovane hrať pred divákmi. Ak im môžem niečo odporučiť, tak nech chodia na všetky festivaly, pokojne len ako diváci. Budem tlmočiť slová Petra Scherhaufara: „Ochotnícke divadlo je najslobodnejšie a túto slobodu treba rozvíjať.“ Zároveň by mali chodiť do festivalového stanu, lebo toho roku ho organizátori naozaj vylepšili. Zo strany NOC-ky by bolo fajn, keby pre súbory našli peniaze aj na rôzne odmeny. Čo tak dovolenka v Chorvátsku?

Tento rok sa na Žatvu dostali dve inscenácie z Ramagu, jedna vo vašej réžii. Ako k spolupráci došlo?

Asi pomohol covid. Mám chalupu v Zamagurí a tri kilometre od nej divadlo pôsobí. Raz preto prišiel telefonát od Lukáša Marhefku s tým, že si môžem vybrať hru podľa vôle. Pracovalo sa mi s nimi dobre, i keď miestami mohli byť tvorivejší (smiech). Bol som však šokovaný z ich profesionálneho prístupu. Texty sa naučili za pár dní, majú zázemie a sú veľmi šikovní. Sledujem, ako sa ich talent rozvíja.

Cítim závan ďalších spoluprác...

Určite ho uvítam, ak príde a budem po ruke.

A čo iné súbory? Máte v hlave nejaký ďalší nápad, námet na novú inscenáciu?

Nedávno som čítal knihu Ondreja Kalamára Kontrola cestovných lístkov a veľmi ma chytila. Možno podľa nej napíšem scenár a môj vnuk Jakub napíše vlastnú verziu. To by mohlo byť zaujímavé, nie?

Rozhodne!

Mol

Není to fraška

**Medveď a pytačky
RAMAGU
Spišská Stará Ves**

Posledným predstavením Scénické žatvy 2022 byl blok dvou známých jednoaktovek Antona Pavloviče Čechova. Medveď a Námluvy jsou populární repertoárové hity amatérských činoherních divadel se silným hereckým zastoupením ve střední a středně starší generaci.

Obě aktovky napsal ruský klasik v roce 1888 a už v roce 1889 měl Medveď premiéru v Divadle na Věveří v Brně a Námluvy pak o rok později v Plzni a Praze. Od té doby se vrací na jeviště slovenských, moravských a českých divadel pravidelně. Nabízejí totiž příležitost k mimořádným hereckým výkonům, jsou přehledné a komediálně vděčné. Přitom nejde o tupé řachandy, ale o vztahové komedie s důmyslnou situační výstavbou, založenou na kontrastech mezi vnitřním světem postav a jejich vnějšími projevy, dále pak na propracovaných charakterech. To vše se odráží ve způsobu dramatického jednání hrdinů v situacích.

Režisér Vlado Benko společně se členy divadelního souboru RAMAGU výkladově posunul obě komedie k žánru frašky. Postavy zbavil psychologických motivací k jednání a nahradil je gagovými sekvencemi. Charaktery zploštil na typy. Problém je v tom, že pokud chtěl skutečně pracovat vynalézavě s fraškou (a soubor i režisér k tomu mají tvůrčí potenciál), autoři jako Nestroy nebo Goldoni by mu posloužili lépe. Čechovovy texty pro frašku nenabízejí to správné střelivo. A to, v čem jsou doslova geniální, soubor nezajímalo. Z hlediska interpretačních možností, skýtaných oběma texty, jde o promarněnou příležitost. Herci hrají energicky a zaujatě, ale v nesprávném divadelním stylu.

Epizodní postavy (sluha a otec) jsou pak zpracovány s takovou mírou výrazné charakterizace, že to hraničí s čirým šaržismem. Ani jazyková čistota není zachována, objevují se výrazy jako čurák nebo mizanscéna (z úst negramotného opilého sluhy!), které Čechovův slovní vesmír narušují.

Diváci se ovšem královsky baví, doba je těžká a žádá si nabídnout publiku prostor ke společnému vydechnutí, sdílenému smíchu a radosti, které se nám v běžných životních situacích na pozadí nelehké společenské situace posledních let nedostává. A soubor to dobře ví.

Luděk Horký

Moja mama varí lepšie ako tvoja!

Foto: Roman Adamjáček

Pozrite, padá vláda, praňte si niečo...

Foto: Roman Adamják

Chrobáky a čučoriedky

Chlapci a chrobáky
Vaša banda pri ZUŠ Ferka Špániho
Žilina

Desaťminútová inscenácia Chlapci a chrobáky divadelného súboru Vaša banda pri ZUŠ Ferka Špániho v Žiline bola najkratším javiskovým dielom na tohtoročnej Scénickej žatve. Patrila však k tým najlepším. Pedagogička Barbora Juríčková inscenovala so žiakmi a žiačkami text Júliusa Satinského. Spisovateľ v ňom použil aj svoje známe označenie dievčat – čučoriedky. Tento motív zapracovala režisérka do kostýmov – deti boli odedé v rôznorodom oblečení bielej a fialovej farby. Rozprávanie o hašterení a podpichovaní medzi chlapcami a dievčatami zobrazili prostriedkami detskej dramatickej tvorivosti. Súbor sa rozdelil na dievčatá a chlapcov a takto budovali dialógy o kántrení otravného hmyzu a o tom, kto sa ho bojí viac. Dievčatá vyzývali chlapcov, aby boli chrabří, ale podotkli, že ocenia, aj keď je chlapec inteligentný. V rukách mali balóny a chlapci zas malé ručné pumpy na ich nafukovanie. Túto rekvizitu rôzne varírovali a premieňali jej význam. Kolektív bol dokonale zladený, účinkujúci dokázali, že majú vžitú základnú zručnosť – dobrú artikuláciu, cítenie partnera na javisku, prácu s dôrazom, pauzou. Bolo to radostné divadlo, ktoré aspoň čiastočne vyvážilo tematicky ťaživú časť programu stej Scénickej žatvy.

Lenka Dzadíková

Posledné presso pred odchodom

*Cítim vôňu pressa,
Deti, nebíte sa.
Zajtra škola, veru,
nestrácajte vieru.*

*O rok ste tu znova
a porota nová
bude s vami krepčiť,
potom cesta Brept, či?*

*Cítim vôňu pressa,
chlapi v stane desia.
Už to balia? Zrada!
zábavu postrádam...*

*Čo je to za móda,
výzor Quasimoda?
To mi Tuzex v stane
brúsil klby ranné.*

*Cítim vôňu pressa,
euro deväťdesiat?
Martin chýbať bude,
o rok zase? V klude...*

*Dopíjam si kávu
a vysielam správu:
Pánmošková Žatva
nebola zlý patvar!*

Mol

Foto: Zdeno Zíman

Slovenský Revízor: „My pôjdeme na tankoch a zrovnáme Budapešť.“

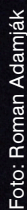
Mit röhögtök? Magatokon röhögtök!

Pokúšať sa napísať článok o maďarskej inscenácii, hoci po maďarsky viem iba hodvať, nemtudom, kesenemsípen¹ a nadávky, je celkom trúfalé. Ba nie, ešte čosi viem, dokonca je to rozvitá plnovýznamová veta – nagyon szép fiu vagy. Naučila ma ju kamarátka, ktorá má korene v Rimavskej Soboty. Mimochodom, neviem, ako to máte vy, ale medzi mojimi priateľmi je jednoznačne nadmerný podiel osôb z Rimavskej Soboty. Ako Horehronka žijúca v Bratislave si to neviem vysvetliť. Trochu za tým šípim Maňa Lacka, každopádne sa mi javí, že ak sa čo i len trochu točíte okolo divadla a umenia, je štatisticky takmer isté, že medzi vašimi známymi je niekto z Rimavskej Soboty.

Ale späť k téme. Nagyon szép fiu vagy údajne znamená „si veľmi pekný chlapec“. Po maďarskom predstavení je zrejmé, že táto veta by mala patriť k základnej výbave mladej teatrologičky. Buď ide pri generácii 18+ v Maďarsku o nejakú obzvlášť vydarenú demografickú kohortu, alebo je to ochotnícka anomália, pretože by moja fráza sedela na celé mužské obsadenie Revízora (pri herečkách to tiež sedí, len treba vymeniť fiú za lány, teda dúfam – Miklós, je tak?). Odpustite mi toľkú povrchnosť, ale keď človek z predstavenia rozumie len egešgedre (ak to nebolo to druhé), neostáva mu iné, ako sústrediť sa na mimoverbálne aspekty.

V tomto zmysle však fyziognómia hercov rozhodne nebola jediným pozitívnym atribútom hosťujúcej inscenácie. Oni tí herci totiž so svojou fyziognómiou vedeli aj obdivuhodne narábať. Z javiska sa počas celého predstavenia valil príslovečný maďarský temperament a všetci robili, čo mohli, aby komika neostávala len v texte, ale prenikla aj do gest, mimiky, pohybu. A tak nebolo zriedkavé, že sa hľadisko podchvíľou uchechtlo, ba i zarehotalo. A ja som síce trochu závidela, že niektorí moji spoludiváci rozumejú aj replikám, ale bavila som sa tiež. A tak sme si na rozdiel od obyvateľov mestečka v Gogolovej hre my v mestečku Martin mohli povedať – ako dobre, že (z Maďarska) prišiel Revízor!

¹ Hogy vagy, Nem tudom, Kösönöm szépen.

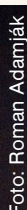

L'úbi ma? Ne'lúbi ma! L'úbi ma? Ne'lúbi ma!

Výsledok zle vykonanej práce

Nadpis tohto príspevku nenabáda na nízku kvalitu umeleckých prednesov Alžbety Piňkovej a Mária Mňahončáka, ale je presným pomenovaním môjho zlyhania. Týchto čarovných ľudí som nestihol vypovedať. Bolo to pre nečakané pracovné povinnosti na slávnostnom vyhodnotení. Potrebovali ma do programu a ja som zase potreboval vymyslieť desať verzií, ako sa dokonale strápníť. Táto je jedenásta, neočakávaná. Mrzí ma to, pretože obe vystúpenia patria medzi to najlepšie, čo sa v programe ocitlo. Dôkazom je cena Máriovi Mňahončákovi za najlepší umelecký prednes, no i Alžbeta Piňková nesmierne zaujala. Súťaž o fotku so sochou Sisy Sklovskej im však veľmi šliapala na päty. Netreba však zúfať, na festivale boli aj poctivejší a istá porotkyňa z oboch prednesov (a nielen nich) napíše hodnotiacu správu do časopisu Javisko.

Felicità

No-no-no... žiadna vláda nepadne!

Filmový kvíz Mateja Feldbauera

V roku 2019 za mnou chodili ľudia a oslovovali ma mylné Peter. Petra zase Feldo. Napriek tomu, že sme sa nikdy nestretli, čo vlastne nie je úplne pravda, zavolali sme si kvôli pár kvízovým otázkam do dnešného čísla. Peter je však precízny človek a k filmovému kvízu mal pripravené len otázky vizuálne či hudobné. A tak som neváhal a pustil sa do vymýšľania svojich. Lepších.

1. Videli ste *Všetko alebo nič*?
 - a. Áno
 - b. Nie
2. Vytvorili Bee Gees soundtrack k nejakému filmu?
 - a. Áno
 - b. Nie
3. Keby bolo Mengeleho dievča film, aký by bol?
 - a. Dobrý
 - b. Nie zlý
4. Kto zo slávnej kapely Monty Python režíroval film *Muž, ktorý zabil Dona Quijota* z roku 2018?
 - a. Terry Gilliam
 - b. Oliver Andrásy
5. V akom predstavení by účinkoval Jim Carrey na tohtoročnej Scénickej žatve?
 - a. Hra na Boha
 - b. Klamárka
 - c. A taký krásny deň to mohol byť!
 - d. Tri sestri
6. Čo povedal Jára Cimrman Antonovi Pavlovičovi Čechovovi pri písaní v pôvodnom pláne hry Dve sestry?
 - a. A není to málo, Antone Pavloviči?
7. Akým svetoznáмым hudobným podkresom sa začína film *Votrelec* (ten pôvodný!)
 - a. Piiiiip, piiiiiip, piiiiip...
 - b. Buuuuuuaaaaaaaaaauuuuuuoooooooooooo
 - c. Meeeeeeeeeeeeeeelloooooooooaaaaaa
 - d. HuuuuuuuuuuuuuuuuuuuUuuuuuuu
8. Ktorý/-á herec/-čka nestarne?
 - a. Jana Oláhová
 - b. Keanu Reeves
 - c. Tomáš Mischura
 - d. Tobias Moretti
9. Ako veľmi sa vám nebude páčiť blížiaci sa seriál The Lord of the Rings: Rings of power?

- 10. Prečo ste fanúšikom či fanúšičkou filmu?**

všetci, 9 a 10 je na vás.

1B, 2NEVTEM, 3AB, 4A, 5A lebo Klamat, Klamat, 6A, 7D, 8

Felicita

Hviezda posledného večera

Každý správny kreatívny časopis by mal mať priestor aj pre mladú tvorbu. Či si ho tento človek, ktorý určite nie je z Prievdže, zaslúži, posúďte sami...

Bedňa: Teorista

Čítal som vedecký časopis,
náš druh vraj vyvinul sa z opíc,
homo habilis, erektus, sapiens,
po novom dokonca homo fis

To asi celkom vysvetľuje,
prečo tak zle nášmu svetu je,
podľa odborníkov na zdravie
CDS dvojkou sa sftujem

Čo si ty myslíš, že sprostá som?
Mám to z rozhovoru s Rostasom.
Neznášam tieto silné ženy,
asi preto bojím sa Xeny

**Som teorista, teorista, teorista,
t.e.o.r.i.s.t.a., teorista,
teorizujem okolie, tým, že šírim svoje
pridrbané teórie**

Čo ma nezabije, to ma posilní,
povedal ujo Kornel, predtým ako slabý
zomrel
a na záhu vypil olej fosílny

Odmietam chodiť si po prášky,
v lese si načurám do fľašky,
cestou ma zastihlo sneženie,
nie nie to sú z lietadla poprašky

Čoho sme sa to tu dožili,
aby sa choroby množili,
podľa experta na trumpoty
savo si nastriekam do žily

Stále to isté ako vidím,
eboly sarsy a kovidy,
vymyslených dosť už bolo káz,
dvojčky, Kennedy, holokaust

**Som teorista, teorista, teorista,
t.e.o.r.i.s.t.a., teorista,
teorizujem okolie, tým, že šírim svoje
pridrbané teórie**

Máš rád gayov, židov, rómov,
tak ty si iný grand, znásilní ťa imigrant,
tak si ich zober k sebe domov

Dívam sa na pro-life reláciu,
pojedám mŕtvolu teľáciu,
že telo si nenechám čipovať,
budem naďalej na nete pi... sať reakciu
Vakcínám ušiel už autobus,
tetanus radšej než autizmus,
USA robí z nás otrokov,
ty na to soros jak na placatý glóbus

Môj názor nie je tu vítaný,
vyčítam z tých vašich litánií,
že sčítanie ľudu je každú dekádu,
no ľud zjavne nie je moc sčítaný

Vezmi rozum do hrsti,
ver mi, že sa pomestí,
lebo veľmi veľa nemáš ho, ak si
dávaš každý deň na Facebook hoaxy

**Som teorista, teorista, teorista,
t.e.o.r.i.s.t.a., teorista,
teorizujem okolie, tým, že šírim svoje
pridrbané teórie**

Médiá kritizujú Putina,
pošlem sťažobnú SMS na ústredie ESNS,
sme jedna veľká tradičná rodina

Slniečka vychádzajú zo Západu,
jediné otepľovanie od LGBTI vanie,
ústa nám nezapchajú, ruky nezviažu,
tak zdieľaj tento song, kým ho nezmažú

Dievčatko, nechceš lízatko?

LD: Ospravedlňujem sa za tieto
improvizované podmienky. Ale ja som
vyvedukovala, že zajtra sa už nikomu asi
nebude chcieť.

JŠ: Posledný rozbor je pred nami. A to, že
je posledný, nás veľmi teší.

LD (reaguje na hluk z námestia): ... tak
veď je to festival neprofesionálneho divadla,
čiže aj neprofesionálne podmienky.

MEDVEĎ A PYTAČKY

LH: Víte, komedie není nutně fraška.

JŠ: Ak chcete robiť niečo, kde sa majú
postavy pätnásť minút ošahávať, tak na to
sú aj lepší autori ako Čechov.

JŠ: Proste si tam dopíšte vtipy, aby to
bolo tá řachanda. To stačí ísť na internet
a stiahnuť si ich.

LD: Vy jediní ste mali na oboch
predstaveniach taký veľký standing
ovation. No a teraz prídete domov, spýtajú
sa vás „a čo porota“ a vy im budete musieť
povedať, že vám na všetko povedali, že to
máte hrať inak.

LD: Či chceme, či nechceme, bohužiaľ,
máme zmluvu na to, aby sme tu mali na
všetko názor.

Vlado Benko: Ja si myslím, že Čechov by
bol spokojný s touto inscenáciou.

LH: A tak aj Stanislavskij, když inscenoval
Racka, tak mu Čechov napsal dopis,
že všichni hráli hnusně a vůbec ho
nepochopil. Takže, jo možno máte pravdu.

VB: Som si istý, že by bol spokojný.

LH: Jo, Medvěda a Námluvy často
využívají začínající studenti a soubory, aby
se na nich učili. Ale zároveň i soubory
vyspělé. Dá se tedy těmi texty začínat
i končit... Jo, pardon, to jsem vám to jako
nechtěl teď doporučit.

A TAKÝ PEKNÝ DEŇ TO MOHOL BYŤ

Zápisky z rozboru tohto predstavenia mal
na starosti Felicita, ale zakecal sa s Katkou
Hitzingerovou o samovraždach a o tom,
kde bola celý jeho život. KDE SI BOLA
DOTERAZ, KATKA???

Zaznamenali Maš a Felicita

PROTOKOL

o udelení cien Scénický veniec a cien Žatva drámy na vrcholnom festivale neprofesionálneho divadla a umeleckého prednesu s medzinárodnou účasťou

NÁZOV: SCÉNICKÁ ŽATVA 2022

Termín: 30. 8. – 4. 9. 2022

Miesto konania: Slovenské komorné divadlo v Martine, Barmuseum, Turčianske kultúrne stredisko, Divadelné námestie v Martine

1. Ocenenie Scénický veniec

Odborná porota: Mgr. Diana Laciaková, Mgr. Luděk Horký, prof. Mgr. Jozef Ciller, Mgr. Ján Šimko, PhD., Mgr. art. Lenka Dzadíková, ArtD. Lenka Dzadíková

Najlepšia réžia

Michaela Čajkovičová za inscenáciu Narodeniny

Najlepší umelecký prednes

Mário Mňahončák za umelecký prednes Medveď, ktorý tam nebol

Najlepší mužský herecký výkon

profesionál: Jakub Janotík v inscenácii Hra na Boha
a

amatér: Samuel Černuško v inscenáciách Narodeniny a Klamárka

Najlepší ženský herecký výkon

Simona Marhefková v inscenácii Mengeleho dievča

Najlepšia scénografia

Kolektív divadelného súboru Modré traky, Vráble za inscenáciu „človek“

Najlepšie kostýmy

profesionálka: Miriam Struhárová v inscenácii Stayin' Alive
a

amatéri: divadelný súbor Hromozvod v inscenácii Narodeniny

Najlepšia hudba

profesionálka: Lucia Piussi v inscenácii Stayin' Alive
a

amatéri: Lukáš Kubičina v inscenácii Matilda

Najlepšia dramaturgia

Kolektív divadla dNO z Námestova za inscenáciu Hra na Boha

Prekvapenie Žatvy

Divadlo dNO
a

Sofia Klebanová v inscenácii Stayin' Alive

2. Ocenenie Žatvy drámy

Odborná porota: Mgr. Karol D. Horváth, Mgr. art. Michal Ditte, Mgr. art. Katarína Mišíková Hitzingerová, ArtD.

Vítaz súťaže Žatva drámy 2022 v kategórii inscenovaných textov

Zuzana Dovičáková za divadelnú hru Uterus

Vítaz súťaže Žatva drámy 2022 v kategórii neinscenovaných textov

Laura Fedorová za divadelnú hru NoHa

Vydáva Národné osvetové centrum. Redakcia: Jakub Molnár, Martina Mašlárová, Diana Pavlačková, Matej Feldbauer. Grafická úprava: Viktória Vičíková.

Občasní prispievatelia: Mojmír Procházka, Gabriel Žifčák. Jazyková korektúra: Katarína Vrablicová. Mediálny komunikátor: Matej Vanoch. Foto: Michal Lašut, Roman Adamják, Zdeno Ziman. © NOC 2022

Vodné 100čnô:

hlavný organizátor

finančne podporili

spolu organizátori

hlavní partneri

partneri

mediálni partneri

